

Afhandling den teoretiske del af uddannelsen til registreret revisor, cma

Aalborg Universitet

Skattemæssig behandling af
investeringsforeningsbeviser,
herunder
investeringsforeningsbeviser
i virksomhedsskatteordningen

Skrevet af:

Charlotte Skovsen

Vejleder:

Michael Karlsen

Afleveret den 10. april 2008

Indholdsfortegnelse

1. Summary	3
2. Indledning	5
3. Problemformulering.....	6
4. Afgrænsning.....	6
5. Metode	7
6. Den nye aktieavancebeskatningslov	8
6.1 Aktieavancebeskatningslovens anvendelsesområde	9
6.2 Hvem er omfattet af aktieavancebeskatningsloven	10
7. Hvad er en investeringsforening	11
8. Udloddende investeringsforeninger	13
9. Akkumulerende investeringsforeninger.....	15
9.1 Investeringsselskaber	15
10. Beskatning af udloddende investeringsforeningsbeviser	18
10.1 Aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser	19
10.1.1 Gevinster	19
10.1.2 Tab.....	20
10.2 Andre udloddende investeringsforeningsbeviser.....	22
10.2.1 Gevinster	22
10.2.2 Tab.....	23
10.3 Opgørelsesmetode.....	24
11. Beskatning af akkumulerende investeringsforeningsbeviser	27
11.1 Investeringsselskaber	27
11.1.1 Gevinster	27
11.1.2 Tab.....	28
11.2 Andre akkumulerende investeringsforeningsbeviser	29

11.2.1 Gevinster	29
11.2.2 Tab.....	29
11.3 Opgørelsesmetode.....	30
12. Investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen	33
12.1 Hvilke investeringsforeningsbeviser må indgå i virksomhedsskatteordningen	34
12.2 Betydning for investor.....	35
13. Konklusion	39
14. Litteraturliste.....	42

1. Summary

This thesis describes the rules of taxation of members of investment associations and which mutual funds shares legally can be owned in the business tax scheme, and which importance this has for the investor.

With effect from the first of January 2006 a new act on capital gain taxation were introduced. With the introduction of this new law the rules has now become more well-arranged and it is now easier to know one's way around the law.

An investment fund is a group of stable shareholders who make investments together. The investment funds are often divided into different fund families where each fund family has its own main area of action, for example geographical area or industry and occupation.

This thesis describes the rules for shares in dividend-paying funds and capitalisation funds. The dividend-paying funds give allocation of dividends to the investors every year, but the capitalisation funds reinvest the allocation of dividends instead of giving the money to the investors every year.

Dividend-paying funds can be split into share based and other dividend-paying units. The share based funds can choose that the units payment of tax should follow the ordinary rules in the act on capital gain taxation. When this is chosen payment of tax for an investor is share income when gains are earned and losses can be invoked in dividends, gains and delivery prices from quoted shares. If the share based funds has not chosen that the units payment of tax should follow the ordinary rules in the act on capital gain taxation then payment of tax is capital income for an investor when gains are earned and losses cannot be offset. A gain in other dividend-paying units is capital income and only losses from foreign investments can be offset, and this is as capital income. Gains and losses in dividend-paying funds are worked out by the method of average.

Capitalisation units can be split into units in investment funds and other capitalisation funds. Payment of tax on gains and losses in units in investment funds is capital income for the investor. Gains in other capitalisation funds are share income and a loss can be invoked in dividends, gains and delivery prices from quoted shares. Gains and losses in capitalisation funds

are worked out by the method of storage. This method will result in taxation of gain and loss whether they are realised or unrealized.

A natural person who operates in business can choose payment of tax by the rules of the business tax scheme. When this is chosen the payment of tax is personal income when money is drawn out of the business, but the part of the profit that is not drawn out of the business is only being taxed with advance business tax which currently is 25 percent.

With effect from the year 2005 the rules were drafted, so today it is accepted to have mutual funds shares in the business tax scheme, but only capitalisation units in investment funds. The advantage for investor by this new rule is that by not drawing out the profit from the business it will mean that investor has got more liquidity because of the lower advance business tax. Gains and losses earned in the business is personal income for the investor and this result in more tax on the return than if the investments had been made outside the business. The conclusion is that the greater return on the capitalisation units, caused by the ability to make a bigger investment, compensate for the severe taxation. After all taxes are paid investor will have gained a bigger return on investment.

2. Indledning

I Danmark behandles gevinst og tab på værdipapirer skattemæssigt efter aktieavancebeskatningsloven.

Med virkning fra den 1. januar 2006 fik vi i Danmark en ny aktieavancebeskatningslov, denne er dog siden ændret i mindre omfang. Med ændringerne som trådte i kraft pr. 1. januar 2006 var formålet, at man ønskede at forenkle reglerne omkring beskatning af værdipapirer, således med et mere simpelt system end det tidligere mere komplicerede regelsæt. Lovændringen betød at der skete flere væsentlige ændringer, eksempelvis omkring grænsen for skattefrie beholdninger for fysiske personer og at alle fortjenester på almindelige aktier er skattepligtige uanset ejertiden.

I aktieavancebeskatningslovens kapital 5 findes reglerne om beskatning af investeringsforeningsbeviser. Reglerne omkring beskatning af investeringsforeningsbeviser blev med den nye lov pr. 1. januar 2006 ændret og herunder er der også med virkning fra indkomståret 2005 ved lov nr. 407 af 1. juni 2005 blevet åbnet op for, at man kan investere i investeringsforeningsbeviser når man anvender virksomhedsskatteordningen.

Formålet med denne opgave er, at klarlægge reglerne om investeringsforeningsbeviser og herunder mulighederne for investering i disse, når man anvender virksomhedsskatteordningen.

3. Problemformulering

Baggrunden for valget af emnet omkring investeringsforeningsbeviser skyldes, at der som beskrevet i indledningsafsnittet er sket en ændring i skattereglerne omkring dette og herunder også åbnet op for muligheden omkring investering i disse investeringsforeningsbeviser når man anvender virksomhedsskatteordningen. I mit daglige arbejde er jeg i høj grad beskæftiget med årsregnskaber, hvor der anvendes virksomhedsskatteordningen og dermed er dette emne noget som jeg også kan bruge i det daglige.

Opgaven vil tage afsæt i en teoretisk beskrivelse af reglerne omkring den skattemæssige behandling af investeringsforeningsbeviser, typerne af investeringsforeningsbeviser og hvorledes man opgør fortjeneste og tab på disse. Opgaven vil desuden give en beskrivelse af muligheden for at eje investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen, herunder se på hvad dette har af betydning for den enkelte person.

Opgavens problemformulering er:

Hvorledes behandles investeringsforeningsbeviser skattemæssigt. Hvilke muligheder er der for at investeringsforeningsbeviser kan indgå i virksomhedsskatteordningen og hvilken betydning har dette for investor.

4. Afgrænsning

Denne opgave vil udelukkende beskæftige sig med investeringsforeningsbeviser og ikke aktier. Desuden vil det udelukkende være reglerne omkring fysiske personer som vil blive behandlet. Reglerne omkring næring vil ikke blive beskrevet i denne opgave.

Der vil ikke i opgaven være en beskrivelse af reglerne for kontoførende investeringsforeninger, da disse ikke findes at være relevante for opgaven med den begrundelse, at denne type af investeringsforeninger primært henvender til de institutionelle investorer.

I forbindelse med indførelsen af den nye aktieavancebeskatningslov er der en række overgangsregler på området for beskatning af investeringsforeningsbeviser. Disse regler vil ikke blive behandlet i opgaven og dermed vil der altså kun blive fokuseret på reglerne fremadrettet.

5. Metode

Informationen til denne opgave er fremskaffet ved desk research og derfor er opgaven også udelukkende teoribaseret, således vil der derfor ikke blive gjort brug af egentlig field research. En opgave af denne type vil koncentrere sig om indsamlingen af informationer fra en række forskellige kilder, hvoraf essensen søges samlet og viderebragt på en måde, der er forståelig for alle med interesse for emnet beskatning af investeringsforeningsbeviser.

6. Den nye aktieavancebeskatningslov

I november 1996 blev der af skatteministeren nedsat en arbejdsgruppe, som skulle foretage en gennemgang af aktieavancebeskatningsloven. Denne gennemgang skulle være såvel en teknisk gennemgang som en revision af loven, for at gøre denne mere overskuelig og sammenhængende, således loven kunne blive mere brugervenlig. Skatteministeren mente dengang, at den lov som var gældende var blevet meget uoverskuelig og vanskelig at forstå, da den efterhånden var blevet ændret så mange gange og blevet meget mere detaljeret hen ad vejen.¹

Arbejdsgruppens forslag indeholdt en teknisk omskrivning af loven, for at gøre loven lettere tilgængelig for brugerne ved at denne blev mere overskuelig, samtidig med blev den også lettere at forstå. Overskueligheden i loven kom til udtryk ved, at loven blev opdelt således kapitlerne hver især indeholder en række emner, så loven kan anvendes på den måde at når det er et bestemt område, så kan man bruge et specifikt kapital og behøves ikke blade rundt i hele loven.

Ud over at lave en teknisk omskrivning af loven foreslog arbejdsgruppen også, at selve indholdet af loven skulle ændres, således loven kunne blive lettere at forstå og dermed også lettere at anvende.² Denne indholdsmæssige ændring har blandt andet betydet, at reglen omkring kr. 100.000 grænsen for skattefrie beholdninger blev fjernet, samt 3 års reglen omkring ejertid.³ Således gælder det nu, at alle gevinster ved salg af aktier er skattepligtig som aktieindkomst uanset, hvor længe man har ejet aktierne og uanset hvor stor en værdipapirbeholdning man har.

Arbejdsgruppen foreslog i deres redegørelse, at de ændringer som ville medføre en ny aktieavancebeskatningslov skulle træde i kraft pr. den 1. januar 2002.⁴ Der skulle dog gå flere år inden der blev indført en ny aktieavancebeskatningslov og først med virkning fra den 1. januar 2006 trådte den nye aktieavancebeskatningslov i kraft. Således gik der 4 år fra den dato som arbejdsgruppen foreslog til den dato, hvor reglerne rent faktisk trådte i kraft. I den mellemliggende perioden skete der dog enkelte justeringer af loven, da der skete nogle ændringer i 2004 omkring fraflytterbeskatning⁵ og i 2005 blev der foretaget en omlægning af reglerne omkring beskatning af finansielle indtægter i lavt beskattede udenlandske selskaber.

¹ Redegørelse fra arbejdsgruppen til gennemgang af aktieavancebeskatningsloven, afsnit 1

² Redegørelse fra arbejdsgruppen til gennemgang af aktieavancebeskatningsloven, afsnit 2.1 og 2.2

³ Aktieavancebeskatning, side 23

⁴ Redegørelse fra arbejdsgruppen til gennemgang af aktieavancebeskatningsloven, afsnit 2.2

⁵ Aktieavancebeskatning, side 23

Det skete ved at der blev gennemført særregler for beskatning af investeringsforeningsbeviser og aktier i investeringsforeningsbeviser jf. aktieavancebeskatningslovens § 19. At disse regler blev ændret skyldtes, at de dagældende regler blev fundet, at være EU-stridige.⁶ Dette fordi reglerne i loven dengang medførte særlige strenge regler, som blev begrundet med beskatningsforholdene i udlandet og samtidig havde man de almindelige regler, som var begrundet med skatteforholdene i Danmark.⁷ Dette strider imod princippet i EU om midlers frie bevægelighed og dermed måtte reglerne ændres.

Ændringerne som blev vedtaget i 2005 blev indført med tilbagevirkende kraft, således de var gældende fra og med indkomståret 2004.⁸

I 2005 blev reglerne også ændret, så der blev mulighed for at investere i investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen. Dette skete med virkning fra og med indkomståret 2005.⁹

6.1 Aktieavancebeskatningslovens anvendelsesområde

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 1, stk. 2 at aktieavancebeskatningsloven finder anvendelse på aktier og anparter i aktie- og anpartsselskaber, andelsbeviser og lignende værdipapirer. Loven finder anvendelse på såvel danske som udenlandske værdipapirer. Her ud over finder loven også anvendelse på konvertible obligationer og andre værdipapirer, som kan konverteres til aktier eller til andre værdipapirer som er omfattet af loven, samt tegningsretter.¹⁰

Der findes ikke i loven en egentlig definition af begrebet værdipapirer, men af bemærkningerne til loven fremgår det, at det er afgrænset til at være aktier, investeringsforeningsbeviser, obligationer, andre pengefordringer og rettigheder over disse, samt finansielle kontrakter som er nævnt i kursgevinstloven og rettigheder over disse. Begrebet værdipapirer dækker altså over både børsnoterede og unoterede værdipapirer.¹¹

⁶ Lærebog om indkomstskat, side 560

⁷ Lærebog om indkomstskat, side 575-576

⁸ Aktieavancebeskatning, side 261

⁹ Ligningsvejledningen for erhvervsdrivende 2008, E.G.2.1.5

¹⁰ Lærebog om indkomstskat, side 561-562

¹¹ Aktieavancebeskatning, side 249-250

De aktier, anpartar i anpartsselskaber, andelsbeviser, omsættelige investeringsforeningsbeviser og lignende værdipapirer som beskattes efter aktieavancebeskatningslovens har det til fælles, at investor har en ejendomsret til en del af egenkapitalen i et selvstændigt skattesubjekt, det vil sige det selskab som man har en eller flere aktier eller en anden type investering i jf. ovenstående.

Kravet er altså at et selskab skal betragtes som værende et selvstændigt skattesubjekt efter selskabsskatteloven og er det et udenlandsk selskab, så skal det kunne defineres som værende et selvstændigt skattesubjekt, hvis det ville have været det såfremt selskabet havde hørt hjemme i Danmark.¹²

6.2 Hvem er omfattet af aktieavancebeskatningsloven

Ifølge aktieavancebeskatningslovens § 7, som omhandler kredsen af skattepligtige personer efter aktieavancebeskatningsloven, så gælder denne for personer som er skattepligtige efter kildeskatteloven. Når personer som er omfattet af denne kreds har gevinster og tab som er omfattet af aktieavancebeskatningslovens §§ 1 og 2, så skal disse medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 5, §§ 12-15, kapital 4-8 og §§ 44-47.¹³

For nærmere definition af hvornår personer er omfattet af aktieavancebeskatningsloven skal der dermed kigges i kildeskattelovens regler. Heraf fremgår det at aktieavancebeskatningsloven omfatter personer som har bopæl i Danmark, personer som opholder sig i Danmark i mindst 6 måneder, danske statsborgere som gør tjeneste eller varigt opholder sig ombord på skibe, som har hjemsted her, såfremt disse kan godtgøre, at de har bopæl i udlandet eller aldrig har haft bopæl i Danmark. Loven gælder også for danske statsborgere som er udsendt til tjeneste uden for Danmark.¹⁴

¹² Aktieavancebeskatning, side 35-36

¹³ Aktieavancebeskatning, side 32

¹⁴ Kildeskatteloven § 1

7. Hvad er en investeringsforening

Formålet med en investeringsforening er at denne anbringer de likvide midler, som investorerne har indskudt, i værdipapirer. En investeringsforening kan beskrives som en samling af investorer, som går sammen om, at investere deres likvide midler. Når man investerer i investeringsforeningsbeviser, så er det investeringsforeningen som sørger for at investere de likvide midler som er blevet indskudt. Investeringsforeningerne har den professionelle kompetence som der skal til for at vurdere markederne og de følger hele tiden udviklingen tæt.¹⁵ Det kan derfor også for mange være mere attraktivt, at investere i investeringsforeningsbeviser end i aktier, da de på denne måde overlader ansvaret for investeringerne til investeringsforeningen og ikke selv behøves den store viden omkring de forskellige markeder, udviklingen eller for den sags skyld ikke behøves at følge kursudviklingen tæt, for at se hvornår der bør købes og sælges.

Investeringsforeninger er ofte opdelt i mange forskellige afdelinger, som så har hver sin formue.¹⁶ Det vil sige at en investeringsforening ofte har flere forskellige afdelinger under sig, hvor hver afdeling har fokus på, at investere inden for et specielt område, det kan være ud fra et geografisk område, branche eller andet. Således kan man altså ud fra de investeringsforeningsbeviser som man køber vælge inden for hvilken kategori man ønsker, at investere. Det kan være man ønsker at investere i det som kaldes for de ”nye markeder”, det vil sige eksempelvis Indien, Kina og Thailand og så køber man investeringsforeningsbeviser, hvor investeringsforeningen sørger for at investeringerne sker inden for dette geografiske område. Hvis man derimod ønsker at sprede sine investeringer i hele verden findes der også afdelinger som kaldes for globale aktier. Nogle afdelinger har valgt at satse mere på en bestemt branche og spreder altså deres investeringer ud over flere forskellige investeringer, men hvor alle investeringer ligger inden for den samme branche.¹⁷ At investeringsforeninger er opdelt i afdelinger betyder altså, at den enkelte investor selv kan vælge inden for hvilken kategori han ønsker, at hans indskudte midler skal investeres, men herefter er det investeringsforeningen som vælger hvad der præcist investeres i inden for disse rammer. En fordel ved at investere sine likvide midler på denne måde kan være, at man samler sine midler med andres og derved har investeringsforeningen mulighed for at sprede investeringerne mere, da de samlet set har en stor formue at gøre godt med. Herved

¹⁵ www.penge.dk, Investeringsguide – hvad er en investeringsforening?

¹⁶ Aktieavancebeskatning, side 187

¹⁷ www.penge.dk, Investeringsguide – investeringsforeningers opbygning

bliver risikoen ved at investere sine penge i værdipapirer spredt, så risikoen ikke er så stor, som hvis det hele var investeret i kun et værdipapir. Dette kan især være en fordel, hvis investor kun har begrænsede midler, at investere da det som beskrevet giver mulighed for at mindske risikoen for et tab, da investeringerne spredes på flere værdipapirer, hvorimod hvis en investor med begrænsede midler skulle investere i værdipapirer selv, så ville dette medføre, at investor kun kunne investere i måske en eller to slags værdipapirer.

Kursen på investeringsforeningsbeviser er bestemt af afdelingens indre værdi. Det vil altså sige at kursen er bestemt af kurserne på de aktier og obligationer, som den pågældende afdeling har i sin beholdning, da den indre værdi er et udtryk for hvad den regnskabsmæssige værdi af ét investeringsforeningsbevis er.

Hvis man ønsker at købe investeringsforeningsbeviser i en investeringsforening, så foregår dette som hovedregel på samme måde som, når man ønsker at investere i aktier. De fleste investeringsforeninger har deres afdelinger noteret på fondsbørsen og så køber man investeringsforeningsbeviserne her.¹⁸ I praksis vil det dog ofte være således, at et pengeinstitut administrerer køb og salg af investeringsforeningsbeviserne og derfor vil den investor som ønsker at købe eller sælge disse investeringsforeningsbeviser ofte gå til hans egen bank eller til den bank som administrere investeringsforeningsbeviserne for, at få dem til at købe investeringsforeningsbeviserne til ham. De enkelte banker har oprettet deres egne typer af investeringsforeningsbeviser. I praksis vil størstedelen af investorer nok handle via en bank i stedet for at tage direkte henvendelse til fondsbørsen, selvom der principielt ikke er noget i vejen for dette.

Skatteretlig findes der to typer af investeringsforeninger, der er bevisudstedende og kontoførende investeringsforeninger. De bevisudstedende investeringsforeninger kan så være enten akkumulerende eller udloddende. Investeringsforeningsbeviser i bevisudstedende investeringsforeninger er selvstændige skattesubjekter og skal behandles efter aktieavancebeskatningsloven.¹⁹

¹⁸ www.penge.dk, Investeringsguide – køb og salg af investeringsbeviser

¹⁹ Aktieavancebeskatning, side 187-189

8. Udloddende investeringsforeninger

Det fremgår af ligningslovens § 16 C, hvornår en investeringsforening betragtes som værende en udloddende investeringsforening. Der skal være tale om at investeringsforeningen udsteder omsættelige beviser for medlemmernes indskud, og så skal der opgøres en minimumsudlodning, som beskattes i overensstemmelse med, at investeringsforeningen har valgt at dens indkomst skal beskattes hos medlemmerne efter reglerne for udloddende investeringsforeninger.²⁰ Det er ikke et krav at investeringsforeningen foretager udlodningen ved at udbetale dette, men foreningen skal vælge at blive beskattet som en udloddende investeringsforening og herunder hvert år oplyse om minimumsudlodningen, så de enkelte medlemmer kan blive beskattet af denne udlodning.²¹

Der er to måder hvorpå en investeringsforening kan vælge at opgøre udlodningen på. Dette skal ske enten efter reglerne om minimumsudlodningen, som fremgår af ligningslovens § 16 C, stk. 2-6, eller efter den summariske udlodningsopgørelse, jf. ligningslovens § 16 C, stk. 15.

Opgørelsesprincippet omkring minimumsudlodningen er, at denne opgøres ved at tage årets indtægter, herunder indgår alle de i ligningslovens § 16 C, stk. 3 opregnede indtægter, og så trækkes tab og udgifter fra. De udgifter som kan fratrækkes fremgår af ligningslovens § 16 C, stk. 4-6.²² Vælger investeringsforeningen at foretage en opgørelse af minimumsudlodningen efter reglerne om summarisk opgørelse, så gøres dette ved, at tage nettoværdistigningen af investeringsforeningens investeringer i det foregående år opgjort efter lagerprincippet.²³

Uanset hvilken af opgørelsesmetoderne som investeringsforeningen vælger at anvende, så kan investeringsforeningen vælge ikke at udlodde denne minimumsudlodning, men uanset så skal investorerne beskattes, som om de har modtaget udlodningen. Dette betyder derfor at investeringsforeningen skal indeholde udbytteskat, og så skal investorerne anskaffelsessum opskrives med den undladte udbetaling. Det kan dog også være at investeringsforeningen tilbyder at udstede nye beviser for det beløb, som principielt skulle have været udloddet og hvis dette er tilfældes, så skal anskaffelsessummen ikke opskrives. Såfremt beregningen af en

²⁰ Ligningslovens § 16 C

²¹ Aktieavancebeskatning, side 197

²² Aktieavancebeskatning, side 196-197

²³ Aktieavancebeskatning, side 201

minimumsudlodning giver et negativt resultat, så kan dette fremføres til modregning i foreningens minimumsudlodning i de efterfølgende indkomstår.²⁴

Når der er tale om udloddende investeringsforeninger så skelnes der mellem to typer af investeringsforeningsbeviser. Det er investeringsforeningsbeviser i aktiebaserede investeringsforeninger og beviser i andre udloddende investeringsforeninger.

De aktiebaserede udloddende investeringsforeninger er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 21 og heraf fremgår det, at en udloddende investeringsforening betragtes som værende aktiebaseret, såfremt investeringsforeningen udelukkende investerer sin formue i aktier som er omfattet af aktieavancebeskatningsloven, dog bortset fra § 19 aktier, og i konvertible obligationer og i tegningsretter til sådanne samt i foreningens administrationsbygning. Det er dog også tilladt at anbringe en del af formuen i kontanter og afledte finansielle instrumenter inden for en ramme af 25 procent af foreningens samlede aktivmasse.

Investeringsforeningsbeviser i en udloddende investeringsforening, som ikke er aktiebaseret er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 22 om andre udloddende investeringsforeningsbeviser.

²⁴ Aktieavancebeskatning, side 197-201

9. Akkumulerende investeringsforeninger

Modsat de udloddende investeringsforeninger, så udbetaler akkumulerende investeringsforeninger ikke udbytte til investorerne. Akkumulerende investeringsforeninger anvender i stedet for indtægterne fra investeringerne til geninvestering i værdipapirer. Det betyder at afkastet for en investor i en akkumulerende investeringsforening består af en kursstigning på de investeringsforeningsbeviser som vedkommende ejer.²⁵ En investor i en akkumulerende investeringsforening får altså først sit afkast, når investeringsforeningsbeviserne sælges.

Investeringsforeningsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger behandles efter aktieavancebeskatningslovens §§ 19 og 20. § 19 anvendes når der er tale om investeringselskaber, hvilket omfatter hovedparten af de akkumulerende investeringsforeninger. § 20 omhandler investeringsforeningsbeviser i andre akkumulerende investeringsforeninger, det vil sige de investeringsforeningsbeviser som ikke kan defineres som værende et investeringsselskab og dermed ikke kan behandles efter aktieavancebeskatningslovens § 19.

9.1 Investeringselskaber

Aktieavancebeskatningslovens § 19 omhandler investeringsforeningsbeviser og aktier i et investeringsselskab. For at kunne betragtes som værende et investeringsselskab skal definitionen på et sådant være opfyldt.

For at et selskab kan defineres som værende et investeringsselskab, så skal aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2-4 være opfyldt. § 19 i aktieavancebeskatningsloven lyder som følger:

§ 19. Gevinst og tab på aktier og investeringsforeningsbeviser m.v. udstedt af et investeringsselskab medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. Ved et investeringsselskab forstås:

²⁵ Penge.dk – Investeringsforeningernes opbygning

- 1) *Et investeringsinstitut i henhold til Rådets direktiv 85/611/EØF*
- 2) *Et selskab m.v., hvis virksomhed består i investering i værdipapirer m.v., og hvor andele i selskabet på forlangende af ihændehaverne skal tilbagekøbes for midler af selskabets formue til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Med tilbagekøb sidestilles, at en tredjemand tilkendegiver over for selskabet, at enten den pågældende eller en anden fysisk eller juridisk person på forlangende vil købe enhver andel til en kursværdi, der ikke i væsentlig grad er mindre end den indre værdi. Den indre værdi opgøres uden hensyntagen til goodwill, knowhow og lignende immaterielle aktiver. Kravet om tilbagekøb på forlangende er opfyldt, selv om kravet kun imødekommes inden for en vis frist.*

Stk. 3. Et investeringsselskab som nævnt i stk. 2 omfatter ikke et selskab m.v., hvis formue gennem datterselskaber hovedsagelig investeres i andre værdier end værdipapirer m.v. Ved et datterselskab forstås et selskab, hvori moderselskabet i løbet af året direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af aktiekapitalen eller 50 pct. af stemmerne.

Stk. 4. Et investeringsselskab som nævnt i stk. 2 omfatter ikke en udloddende investeringsforening, jf. ligningslovens § 16 C, og en kontoførende forening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Stk. 5. I tilfælde omfattet af stk. 1 finder § 8, 9, 12-14 og 17 ikke anvendelse. Stk. 1 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er nævnt i § 16, stk. 1, § 18, § 21, stk. 1 og § 22.²⁶

Af bilag 1 til loven fremgår det, at for at et selskab kan defineres som værende et investeringsselskab, så skal det eneste formål for selskabet være, at foretage kollektive investeringer i værdipapirer. Investeringen skal ske med midler som skal være tilvejebragt ved, at der er sket henvendelse til offentligheden, som herved har indskudt midler i selskabet. Desuden skal selskabet bygge på et princip om risikospredning.

EU-direktivet omfatter ikke selskaber som hovedsageligt investerer i andre værdier end værdipapirer.²⁷ Det vil sige at hvis et selskab driver virksomhed med andet end investering i

²⁶ Aktieavancebeskatningsloven – LBK nr. 1274 af 31/10 2007

²⁷ Bilag 1 til aktieavancebeskatningsloven – LBK nr. 1274 af 31/10 2007

værdipapirer, så kan selskabet altså ikke gå ind under definitionen på et investeringsselskab.²⁸ Virksomheder som ikke kan betragtes som investeringsselskaber selv om de investerer i værdipapirer kan eksempelvis være realkreditinstitutter og pensionsinstitutter.²⁹ Selskaber som disse anses for at have en anden aktivitet end investering i værdipapirer, selvom en stor del af deres aktivitet er at investere i værdipapirer.

Det fremgår af stk. 2, nr. 2 at der skal være en tilbagesalgsret. Dette betyder at investeringsselskabet skal tilbagekøbe investeringsforeningsbeviserne af ihændehaven, såfremt denne ønsker det og det skal ske for midler som er selskabets formue. Beviserne må ikke købes tilbage til en kurs, som er væsentlig mindre end den indre værdi, for så er betingelserne ikke opfyldt, da stk. 2, nr. 2 ikke vil være opfyldt så. Hvis en tredjemand overfor investeringsselskabet giver til kende, at han ønsker at købe beviserne jf. ovenstående betingelser om kursen, så sidestilles dette med at investeringsselskabet køber investeringsforeningsbeviserne tilbage, og i dette tilfælde vil der altså ikke være et krav om, at det skal ske for selskabets formue som loven ellers foreskriver. I praksis foregår det ofte sådan, at ihændehaven af investeringsforeningsbeviserne sælger disse tilbage til et pengeinstitut eller lignende som administrerer investeringsselskabet.

Administreringen sker typisk ved at pengeinstitutts køb og salg foregår til den samme kurs og når dagen er omme, så opgøres dagens køb og salg samlet og hvis pengeinstitutts køb overstiger dets salg, så er investeringsselskabet forpligtet til at indløse denne forskel.³⁰ Således er det i praksis accepteret, at loven ikke ordret følges, da det deraf fremgår at det skal være investeringsselskabet som køber disse investeringsforeningsbeviser tilbage. Men rent praktisk bliver det ofte administreret på en anden måde, som dog i sidste ende giver det samme som loven foreskriver, da loven får virkning såfremt det administrerende pengeinstitut, har tilbagekøbt flere investeringsforeningsbeviser end der er solgt i løbet af dagen, da investeringsselskabet herved er forpligtet til at købe de investeringsforeningsbeviser tilbage som ikke er blevet solgt.

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 4 at en udloddende investeringsforening ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab. Dermed er det kun de akkumulerende investeringsforeninger som har mulighed for at være omfattet af definitionen.

²⁸ Aktieavancebeskatning, side 249-250

²⁹ Aktieavancebeskatning, side 251

³⁰ Aktieavancebeskatning, side 249-254

10. Beskatning af udloddende investeringsforeningsbeviser

Et afkast i udloddende investeringsforeningsbeviser består både af en årlig udlodning og i en værdistigning på investeringsforeningsbeviserne. Den årlige udlodning som opgøres efter principperne om minimumsudlodning kan deles op i flere indkomstkategorier, som vil afhænge af hvilke underliggende aktiver der er tale om. Det vil sige at udlodningen skal opdeles i kapitalindkomst, aktieindkomst og skattefri indkomst.

Investor beskattes af udlodningen som om investor selv havde foretaget den direkte investering og altså ikke investeret gennem en investeringsforening. Det er altså ud fra dette, at udlodningen fra investeringsforeningen skal opdeles i de forskellige indkomstkategorier, således er princippet at det ingen forskel giver for investor, når det kommer til beskatning af udlodningen om, han selv investerer direkte eller via en investeringsforening.³¹ Det vil altså sige at såfremt investor havde investeret uden om investeringsforeningen og modtaget en udlodning som vil skulle beskattes som kapitalindkomst, så skal den også beskattes på denne måde når udlodningen kommer via en investeringsforening.

Som tidligere beskrevet i afsnit 8, så skal investor skattemæssigt behandles som om han har modtaget udlodningen uanset om investeringsforeningen har bestemt at denne ikke skal udbetales.

Såfremt investeringsforeningen vælger at opgøre udlodningen efter den tidligere omtalte summariske opgørelse, så bliver investor beskattet af udlodningen som kapitalindkomst i henhold til personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 18.³²

Beskatningen af gevinster og tab på investeringsforeningsbeviser i aktiebaserede udloddende investeringsforeninger er afhængig af, om der er tale om en såkaldt godkendt aktiebaseret investeringsforening eller ikke.

For at blive betragtet som en aktiebaseret investeringsforening skal den udloddende investeringsforening opfylde placeringsreglerne i aktieavancebeskatningslovens § 21. Det gælder som tidligere beskrevet i afsnit 8, at en aktiebaseret investeringsforening ifølge placeringsreglerne i aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 3 kun må investere i foreningens

³¹ Aktieavancebeskatning, side 195-201

³² Aktieavancebeskatning, side 195-201

administrationsbygning eller i aktier, dog med undtagelse af aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 om investeringselskaber. Aktiebaserede investeringsforeninger må også investere i investeringsforeningsbeviser i udenlandske obligationsbaserede eller blandede foreninger, samt konvertible obligationer og tegningsretter til sådanne. Herud over må der investeres i kontanter og afledte finansielle kontrakter på dækket basis inden for en ramme på 25 procent af investeringsforeningens øvrige formue.³³ Er disse betingelser opfyldt er der tale om en aktiebaseret udloddende investeringsforening.

10.1 Aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser

Hvis den udloddende investeringsforening kan defineres som værende aktiebaseret, så skal der som udgangspunkt ske beskatning ved at medregne gevinsten eller tabet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. aktieavancebeskatningsloven § 21, stk. 1. Investeringsforeningen kan dog, jf. aktieavancebeskatningsloven § 21, stk. 2, vælge at gevinster og tab skal beskattes efter reglerne om almindelige aktier, hvilket vil sige at der skal ske beskatning efter kapital 1-4 og 6-9 i aktieavancebeskatningsloven.³⁴ I praksis vil dette som udgangspunkt altid blive valgt.³⁵

10.1.1 Gevinster

Skulle en aktiebaseret udloddende investeringsforening ikke have valgt, at blive beskattet efter aktieavancebeskatningslovens regler for almindelige aktier, så beskattes gevinster som kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 4, stk. 1 nr. 5.³⁶

Hovedparten af de aktiebaserede udloddende investeringsforeninger har dog i praksis valgt, at blive beskattet efter aktieavancebeskatningslovens regler. Når dette er valgt skal gevinster på aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 12, hvori der står: *Gevinst ved afståelse af aktier medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.* Dette medfører at beskatning skal ske efter personskattelovens regler og

³³ Aktieavancebeskatning, side 202-205

³⁴ Aktieavancebeskatning, side 202-205

³⁵ Lærebog om indkomstskat, side 577

³⁶ Personskatteloven

heri er det §§ 1- 4 b, som gælder for opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Som følge af dette skal gevinster på aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser beskattes som aktieindkomst jf. personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 3.³⁷

Beskatning af aktieindkomst sker efter personskattelovens § 8 a. Heraf fremgår det at såfremt aktieindkomsten ikke overstiger grundbeløbet på kr. 46.700 (2008-tal) så skal der betales 28 procent i skat af aktieindkomsten. Hvis aktieindkomsten overstiger ovenstående beløb, så beskattes der med 43 procent af det beløb som overstiger kr. 46.700 og op til kr. 102.600. Aktieindkomst større end kr. 102.600 beskattes med 45 procent af den del af aktieindkomsten som overstiger beløbet på kr. 102.600. Progressionsgrænserne for aktieindkomst forhøjes, hvis der er tale om ægtefæller og ægtefællen ikke selv udnytter disse progressionsgrænser.

For beskatning før 2008 var der kun den laveste progressionsgrænse, hvilket vil sige at der maksimalt blev beskattet med 43 procent ved beskatning af aktieindkomst.³⁸

10.1.2 Tab

Hvis den aktiebaserede udloddende investeringsforening ikke har valgt, at blive beskattet efter aktieavancebeskatningslovens regler om almindelige aktier, så kan et tab ej fradrages, da der står opført i aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 1 at *gevinster* skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Tab er altså ikke nævnt og kan dermed ikke medregnes.³⁹

Har den aktiebaserede udloddende investeringsforening valgt at blive beskattet, jf. aktieavancebeskatningsloven § 21, stk. 2, så skal en investors tab skattemæssigt behandles efter aktieavancebeskatningslovens §§ 13 og 14 alt efter om der er tale om unoterede aktier eller børsnoterede aktier.

Definitionen på hvornår der er tale om børsnoterede aktier findes i aktieavancebeskatningslovens § 3 og heraf fremgår det, at der ved børsnoterede aktier forstås:

- *Aktier som er noteret på en fondsbørs i et land inden for EU/EØS*

³⁷ Lærebog om indkomstskat, side 563

³⁸ www.skat.dk – satser og beløbsgrænser 2007+2008

³⁹ Aktieavancebeskatningsloven § 21

- *Aktier der er noteret eller omsættes på en fondsbørs eller et andet reguleret marked, der er medlem af World Federation of Exchanges*
- *Omsættelige investeringsforeningsbeviser*⁴⁰

Ud fra den ovenstående definition vil udgangspunktet være, at tab på aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser for personer altid vil være omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 14 om tab på børsnoterede aktier, da udgangspunktet er at der er tale om omsættelige investeringsforeningsbeviser og derfor vil også kun disse regler blive behandlet her.

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 14 at tab kan fradrages i de samlede udbytter, gevinster og afståelsessummer efter ligningslovens § 16. Det vil sige afståelsessummer fra tilbagesalg af aktier til det udstedende selskab.

Det gælder for tab at disse kun kan modregnes i udbytter, gevinster og afståelsessummer som vedrører børsnoterede aktier vis gevinster er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 12. Dette medfører altså at modregning af tab vedrørende aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 21 kun kan ske i aktieindkomst i form af gevinster og udbytter fra værdipapirer omfattet af aktieavancebeskatningslovens almindelige regler om beskatning af børsnoterede aktier.

Af aktieavancebeskatningslovens § 14, stk. 2 fremgår det, at et tab kan modregnes i senere indkomstår, såfremt dette ikke kan udnyttes fuldt ud i det år tabet konstateres. Der er ingen tidsbegrænsning i fremførelsen af tabet. Det kan dog vælges såfremt ægtefællen har gevinster og udbytter som opfylder ovenstående betingelser for modregning, at overføre tabet til modregning i ægtefællens aktieindkomst jf. aktieavancebeskatningslovens § 14, stk. 3. Der står i loven *kan* og dermed er der ikke tale om en pligt til dette, men en valgmulighed som ægtefæller kan benytte sig af.⁴¹

Et tab på aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser medfører altså fradrag i aktieindkomst i henhold til det ovenstående. Således medfører det skattemæssigt at gevinster og udbytter ikke bliver beskattet såfremt man har haft et tab som kan modregnes. Udnyttes tabet ikke i det pågældende indkomstår gemmes det til senere fradrag og dermed giver det altid

⁴⁰ Aktieavancebeskatningsloven § 3

⁴¹ Aktieavancebeskatning, side 39-50

mulighed for senere udnyttelse af tabet, så investor skattemæssigt kan udnytte det fuldt ud på et senere tidspunkt. Det er klart at det altid vil være bedre ikke, at have haft et tab og dermed betale skat af sine gevinster, da den likviditetsmæssige virkning for en investor vil være større på denne måde. Men reglerne omkring mulighed for at modregne et eventuelt tab gør til gengæld også, at en investor ikke lider så stort et likviditetsmæssigt tab, da fradraget medfører at skattevæsnet er med til at betale en del af dette tab.

Hvis den aktiebaserede udloddende investeringsforening ikke har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningslovens regler, så er der som beskrevet ikke fradrag for tabet, men en gevinst vil blive beskattet. Dermed må det siges at det er til fordel for investor såfremt den aktiebaserede udloddende investering har valgt beskatning efter aktieavancebeskatningslovens regler om almindelige aktier, såfremt investor har et tab da dette dermed kan anvendes til modregning.

10.2 Andre udloddende investeringsforeningsbeviser

Når udloddende investeringsforeninger ikke kan defineres som værende aktiebaserede, så beskattes der efter aktieavancebeskatningslovens § 22, som gælder for investeringsforeningsbeviser i andre udloddende investeringsforeninger.

10.2.1 Gevinster

Gevinster i andre udloddende investeringsforeningsbeviser beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1 hvoraf det fremgår at gevinster heraf skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette medfører at der må søges videre i personskatteloven for, at finde ud af hvorledes investeringsforeningsbeviserne skal beskattes. Som tidligere nævnt findes reglerne for opgørelsen af den skattepligtige indkomst i personskattelovens §§ 1- 4 b. Heraf fremgår det at gevinster efter aktieavancebeskatningslovens § 22 skal beskattes som kapitalindkomst.

Når gevinster beskattes som kapitalindkomst så vil beskatningen afhænge af investors øvrige indkomst- og fradagsforhold, da beskatningen af kapitalindkomst er afhængig af om der er tale om at kapitalindkomsten samlet set er positiv eller negativ. Såfremt investor har en positiv kapitalindkomst så skal denne medregnes ved beregningen af bundskatten, mellemskatten, topskatten, sundhedsbidraget, kommuneskatten og kirkeskatten.⁴² Har investor uanset at der medregnes en gevinst i kapitalindkomsten en negativ nettokapitalindkomst, så skal denne kun medregnes ved beregningen af sundhedsbidraget, kommuneskatten og kirkeskatten. Dette vil altså medføre at en gevinst vil blive beskattet lige så hårdt som, hvis der var tale om positiv netto kapitalindkomst.

Hvor hårdt beskatningen af en gevinst på en ikke aktiebaseret udloddende investeringsforening vil være vil altså afhænge af investors øvrige indkomstforhold. Det vil sige om investor eksempelvis betaler topskat og hvad han har af øvrige indtægter og udgifter som kan henregnes til kapitalindkomsten.

10.2.2 Tab

Tab på investeringsforeningsbeviser for personer skal skattemæssigt behandles efter aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 3. Det fremgår heraf at et tab kan medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst når der er tale om investeringsforeningsbeviser omhandlet af aktieavancebeskatningslovens § 22, stk. 1 og investeringsforeningen udelukkende investerer i fordringer i fremmed valuta, som er omfattet af kursgevinstlovens § 16.

Det vil sige at der kun gives fradrag for nogle tab og det er altså kun når der er tale om udelukkende udenlandske investeringer. Hvis investor kun investerer i danske værdipapirer er der ikke fradrag for tab og heller ikke hvis investeringsforeningen investerer i både danske og udenlandske værdipapirer.

Hvis et tab kan fradrages i henhold til ovenstående betingelser, så skal det modregnes i kapitalindkomsten jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5. Den skattemæssige virkning af et sådant tab vil ligesom beskatning af gevinster, som beskrevet tidligere, afhænge af investors øvrige indkomstforhold. Tabet har fradragsvirkning ved beregning af sundhedsbidrag,

⁴² Lærebog om indkomstskat, side 1184-1185

kommuneskat og kirkeskat. Men der vil kun være en skattemæssig fradragseffekt i bundskatten, mellemskatten og topskatten, hvis tabet sammen med de øvrige indtægter og fradrag som kan henføres til kapitalindkomsten giver en samlet positiv kapitalindkomst.

Som udgangspunkt må det siges at gevinsterne ved ikke aktiebaserede udloddende investeringsforeninger beskattes hårdere end et tab. Det vil formentlig ofte være således at en investor som udgangspunkt har en negativ kapitalindkomst som følge af lån i pengeinstitutter og realkreditter. En gevinst på ikke aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser vil, hvis den overstiger disse fradrag medføre beskatning ved beregning af alle indkomst arter, hvorimod hvis investor har et fradragsberettiget tab vil dette medføre at kapitalindkomsten bliver mere negativ og dermed har fradraget ej virkning ved beregning af bundskatten, mellemskatten og topskatten. Det er kun hvis en investor har en positiv kapitalindkomst som overstiger det fradragsberettigede tab, at det vil få skattemæssig fradragsværdi i bundskatten, mellemskatten og topskatten. Derudover er der ikke fradrag for alle tab, men alle gevinster beskattes og dette giver selvfølgelig en forskel for den enkelte investor, da han kun kan udnytte nogle tab og ikke andre. Reglerne kan medføre at en investor vil have større incitament til at investere i de investeringsforeningsbeviser, hvor han kan fradrage et eventuelt tab, men omvendt vil en investor selvfølgelig ikke investere sine penge med en forventet formodning om at lide et tab. Men der er jo altid en risiko ved at investere i værdipapirer.

10.3 Opgørelsesmetode

Det gælder for alle udloddende investeringsforeningsbeviser, at gevinster og tab skal medregnes ved den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 1.

Hovedreglen i aktieavancebeskatningsloven er at gevinster og tab skal opgøres efter gennemsnitsmetoden jf. aktieavancebeskatningslovens § 26 og det er også gennemsnitsmetoden som skal anvendes ved opgørelse af gevinster og tab på udloddende investeringsforeningsbeviser.

Hvis investor afhænder hele hans beholdning af investeringsforeningsbeviser samtidig er opgørelsen simpel, da gevinst eller tab herved er forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen eller anskaffelsessummerne, hvis investeringsforeningsbeviserne er anskaffet af flere gange.

Hvis investor kun afhænder en del af beholdningen skal der laves en opgørelse efter aktieavancebeskatningslovens § 26, stk. 6, hvor anskaffelsessummerne fordeles forholdsmæssigt mellem de afståede investeringsforeningsbeviser og de investeringsforeningsbeviser som investor beholder. Det vil sige at gevinster og tab opgøres som forskellen mellem afståelsessummen på de investeringsforeningsbeviser som er afhændet og den gennemsnitlige anskaffelsessum for de afståede investeringsforeningsbeviser. Denne gennemsnitlige anskaffelsessum beregnes ud fra hele investorens beholdning af de pågældende investeringsforeningsbeviser. Den del af anskaffelsessummen som ikke henføres til de solgte investeringsforeningsbeviser bliver betragtet som anskaffelsessummen for de investeringsforeningsbeviser som investor stadig har.⁴³

Nedenstående eksempel er en illustration af hvorledes den gennemsnitlige opgørelsesmetode anvendes:

	Kr.
Anskaffelsessum 200 stk. til kurs 200	40.000,00
Anskaffelsessum 200 stk. til kurs 150	<u>30.000,00</u>
Anskaffelsessum i alt	<u>70.000,00</u>
Gennemsnitlig anskaffelsessum pr. stk.	175,00
Solgt 100 stk. til kurs 300	30.000,00
Anskaffelsessum for 100 stk.	<u>17.500,00</u>
Gevinst ved salg	<u>12.500,00</u>

Ovenstående eksempel viser en situation, hvor investor har købt investeringsforeningsbeviser i samme investeringsforening af to gange, således kursen ved anskaffelsen af investeringsforeningsbeviserne ikke har været ens. Den gennemsnitlige anskaffelsessum pr. investeringsforeningsbevis er beregnet til kr. 175,00 og det er denne som skal anvendes ved opgørelsen af en

⁴³ Aktieavancebeskatning, side 331-338

gevinst eller et tab. Eksemplet viser en situation hvor investor ikke har solgt hele hans beholdning, men kun noget af den og derfor skal der ved opgørelsen af gevinsten anvendes den gennemsnitlige anskaffelsessum for det antal investeringsforeningsbeviser som er solgt og som det ses af eksemplet vil gevinsten her være på kr. 12.500,00.

Anskaffelseskursen på de investeringsforeningsbeviser som er tilbage i investors beholdning vil være den gennemsnitlige anskaffelseskurs på 175,00. Såfremt investor senere vælger at købe investeringsforeningsbeviser af denne type inden den resterende beholdning er solgt, så beregnes den gennemsnitlige anskaffelsessum ved, at foretage ovenstående regnestykke en gang til. Det gøres ved at anskaffelsessummen for den beholdning som investor har nu vil så være på kr. 52.500,00 og hertil lægges anskaffelsessummen for de nyindkøbte investeringsforeningsbeviser. Denne samlede anskaffelsessum divideres med det antal investeringsforeningsbeviser som investor ejer og så er den nye gennemsnitlige anskaffelsessum beregnet.

11. Beskatning af akkumulerende investeringsforeningsbeviser

Når der investeres i investeringsforeningsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger, så modtages der ingen årlig udlodning. Som det tidligere er beskrevet så får en investor i en akkumulerende investeringsforening først sit afkast, når investeringsforeningsbeviserne sælges.

De akkumulerende investeringsforeningsbeviser beskattes efter aktieavancebeskatningslovens §§ 19 og 20, alt afhængig af om der er tale om investeringsforeningsbeviser i et investeringsselskab eller i andre akkumulerende investeringsforeninger.

11.1 Investeringsselskaber

Som tidligere beskrevet i afsnit 9.1 så skal aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 2-4 være opfyldt for at en investeringsforening kan defineres som værende et investeringsselskab. Når definitionens betingelser for et investeringsselskab er opfyldt, så skal der ske beskatning af investeringsforeningsbeviserne efter aktieavancebeskatningslovens § 19

11.1.1 Gevinster

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1 at gevinster på investeringsforeningsbeviser i et investeringsselskab skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Således skal der altså ske beskatning efter personskattelovens §§ 1- 4b om opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette medfører at gevinster på investeringsforeningsbeviser i investeringsselskaber skal beskattes som kapitalindkomst, jf. personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5.⁴⁴

At gevinster beskattes som værende kapitalindkomst medfører som det også tidligere er beskrevet, at selve beskatningseffekten afhænger af investors øvrige indkomstforhold. Dette fordi gevinsten kun vil blive medregnet ved beregning af bundskatten, mellemskatten og topskatten såfremt kapitalindkomsten samlet er positiv. Gevinsten vil uanset om

⁴⁴ Aktieavancebeskatnings, side 256

nettokapitalindkomsten er positiv eller negativ blive medtaget ved beregningen af sundhedsbidraget, kommuneskatten og kirkeskatten, da disse bliver beregnet af den skattepligtige indkomst.

Den skattemæssige virkning for to investorer som har købt og solgt på samme tidspunkt er, derfor ikke nødvendigvis ens, da det vil afhænge af den øvrige kapitalindkomst som investor har. Det vil blandt andet have betydning om investor betaler topskat og også om investor har flere indtægter end udgifter som kan henregnes til kapitalindkomsten. Hvis den ene investor ingen gæld har og kun har penge stående i banken og i investeringer, mens den anden investor har gæld og der ud over har denne investering, som den eneste der kan henregnes til den positive kapitalindkomst, så vil situationen være den at den ene investor har en positiv nettokapitalindkomst og den anden investor har en negativ nettokapitalindkomst under forudsætning af at gevinsten på investeringsforeningsbeviserne ikke er større end renteudgifterne. Denne situation vil derfor medføre at den ene investor bliver beskattet både ved beregning af bundskatten, mellemskatten, topskatten, sundhedsbidraget, kommuneskatten og kirkeskatten, mens den anden investors gevinst kun vil have effekt på beregningen af sundhedsbidraget, kommuneskatten og kirkeskatten. Dermed har den ene investor betalt mere skat af hans gevinst end den anden investor.

11.1.2 Tab

Tab på investeringsforeningsbeviser i et investeringsselskab skal efter aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 1 medregnes til den skattepligtige indkomst. Dette medfører at tabet efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 5 skal medregnes som kapitalindkomst. Dermed vil fradragsværdien af tabet være afhængig af den pågældende investors øvrige indkomstforhold. Tabet vil give et fradrag ved beregningen af sundhedsbidraget, kommuneskatten og kirkeskatten, men om det vil få en indflydelse på beregningen af bundskatten, mellemskatten og topskatten vil afhænge af om der samlet er en positiv kapitalindkomst. For mere uddybende forklaring henvises til afsnit 10.2.2.

11.2 Andre akkumulerende investeringsforeningsbeviser

Hvis investeringsforeningsbeviser i en akkumulerende investeringsforening ikke kan defineres som et investeringsselskab, hvilket udgangspunktet dog vil være i praksis, så skal der i stedet ske beskatning efter aktieavancebeskatningslovens § 20.

11.2.1 Gevinster

Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 20 om investeringsforeningsbeviser i andre akkumulerende investeringsforeninger, at gevinster skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens kapital 1-4 og 6-9. Dette medfører at gevinster skal beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 12, hvoraf det fremgår at de skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derfor skal der kigges i personskattelovens §§ 1-4 b om opgørelsen af den skattepligtige indkomst, for at finde ud af hvorledes gevinster skal medregnes.

Det fremgår af personskattelovens § 4 a, stk. 1, nr. 4 at gevinster skal beskattes som aktieindkomst. Aktieindkomst beskattes med 28 procent for de første kr. 46.700. For aktieindkomst over kr. 46.700 og op til kr. 102.600 beskattes der med 43 procent og af aktieindkomst over kr. 102.600 beskattes der med 45 procent. Såfremt der er tale om ægtefæller kan progressionsgrænserne overføres mellem ægtefællerne, hvis den ene ikke udnytter disse. Det vil sige at progressionsgrænserne er pr. ægtefælle.⁴⁵

11.2.2 Tab

Beskatning af tab sker efter aktieavancebeskatningslovens §§ 13 og 14. Hvorvidt §§ 13 eller 14 skal anvendes afhænger af om, der er tale om unoterede eller børsnoterede aktier.

Som det tidligere er beskrevet i afsnit 10.1.2 så fremgår definitionen på børsnoterede aktier af aktieavancebeskatningslovens § 3. Da det her fremgår af stk. 3 at omsættelige investerings-

⁴⁵ Lærebog om indkomstskat, side 563-564

foreningsbeviser defineres som værende børsnoterede aktier i aktieavance-beskatningslovens forstand, så skal tab på andre akkumulerende investeringsforeningsbeviser skattemæssigt behandles efter aktieavancebeskatningslovens § 14.

Det fremgår af heraf at tab kan fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer vedrørende børsnoterede aktier som omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 12. Dette medfører at et tab på investeringsforeningsbeviser i andre akkumulerende investeringsforeninger kan modregnes i udbytter og gevinster på andre børsnoterede aktier.

Såfremt tabet ikke kan indeholdes i indkomstårets øvrige gevinster og udbytter, så kan det fremføres til senere indkomstår efter aktieavancebeskatningslovens § 14, stk. 2. Det kan også vælges at overføre tabet til ægtefællen, hvis denne kan udnytte det, jf. aktieavancebeskatningslovens § 14, stk. 3.⁴⁶

At tabet kan modregnes i aktieindkomsten medfører at den skattemæssige effekt heraf afhænger af, hvor stor årets aktieindkomst er, da de tidligere beskrevne progressionsgrænser medfører, at der beskattes forskelligt alt efter hvor stor aktieindkomsten er. Derfor vil en investor med en høj aktieindkomst få større skattebesparelse end en investor med en lille aktieindkomst og rent skattemæssigt få en større effekt af tabsfradraget. To investorer kan altså sagtens have det samme tabsfradrag, men få hver sin skattemæssige effekt, da den ene investor har en aktieindkomst under kr. 102.600 og den anden investors aktieindkomst ligger over dette beløb.

11.3 Opgørelsesmetode

Udgangspunktet for opgørelse af gevinst og tab er efter aktieavancebeskatningslovens § 23, at dette skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvori gevinsten eller tabet realiseres, det vil sige på afhændelsestidspunktet. Det fremgår af aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 5 at gevinster og tab på investeringsforeningsbeviser i investeringsselskaber efter aktieavancebeskatningslovens § 19 skal opgøres efter lagerprincippet.

Når der beskattes efter lagerprincippet medfører dette, at alle realiserede og urealiserede værdistigninger i et indkomstår skal medregnes. Det gælder derfor at der for investerings-

⁴⁶ Lærebog om indkomstskat, side 564

foreningsbeviser som beskattes efter aktieavancebeskatningslovens § 19 skal opgøres, hvilke værdistigninger eller fald, som investor har på sin beholdning. Når denne metode anvendes sker der en løbende beskatning af værdistigninger og fald på beholdningen.

Opgørelsen efter lagerprincippet opgøres ved at tage forskellen i kursværdien ved indkomstårets begyndelse og kursværdien ved indkomstårets udløb. Hvis der er købt investeringsforeningsbeviser i løbet af året, så er det anskaffelsessummen som skal anvendes ved beregningen i stedet for kursværdien ved årets begyndelse. Omvendt hvis der er solgt investeringsforeningsbeviser i løbet af indkomståret, så er det salgssummen som skal anvendes i stedet for kursværdien ved indkomstårets udløb.

Gevinster og tab i investeringsforeningsbeviser efter aktieavancebeskatningslovens § 19 opgøres altså hvert år og uanset om de er realiserede eller ej bliver de beskattet i indkomståret.⁴⁷

Gevinster og tab opgjort efter lagerprincippet skal medregnes i investors indkomstopgørelse i det indkomstår, som ligger dagen efter udgangen af investeringsselskabets indkomstår.⁴⁸ Det vil sige at har investeringsselskabet et indkomstår der hedder 1/1-31/12, så medregnes en gevinst eller et tab for 2007 først i investors indkomstopgørelse for 2008.

At der beskattes efter et lagerprincip medfører for den enkelte investor, at han vil blive beskattet af en værdistigning på en beholdning af akkumulerende investeringsforeningsbeviser selv om denne ikke er realiseret. Dermed bliver han beskattet og skal betale denne skat uden egentlig at have fået gevinsten, således medfører dette rent likviditetsmæssigt at investor skal have fri likviditet til også at betale den skat som forfalder inden investeringsforeningsbeviserne realiseres. Hvis man sammenligner de to metoder, altså gennemsnitsmetoden og lagerprincippet så medfører beskatningen ved lagerprincippet altså at den likviditetsmæssige situation i selve ejerperioden er hårdere, da der løbende sker beskatning, hvorimod der først sker beskatning ved en realisering, når der er tale om gennemsnitsmetoden.

Gevinster og tab af andre akkumulerende investeringsforeningsbeviser opgøres efter gennemsnitsmetoden i aktieavancebeskatningslovens § 26, og beskattes altså først når gevinster og tab realiseres, jf. aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 1.

⁴⁷ Aktieavancebeskatning, side 331-332

⁴⁸ Aktieavancebeskatningsloven § 23, stk. 6

Opgørelse efter gennemsnitsmetoden betyder såfremt investor afhænder hele sin beholdning på samme tidspunkt, så opgøres gevinst eller et tab ved at beregne forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen/anskaffelsessummerne.

Såfremt investor kun afhænder en del af beholdningen, så skal anskaffelsessummerne fordeles forholdsmæssigt mellem de afståede investeringsforeningsbeviser og den resterende beholdning. Der opgøres altså en gennemsnitlig anskaffelsessum for investors beholdning og ved afståelsen fratrækkes den gennemsnitlige anskaffelsessum for de afhændede investeringsforeningsbeviser i afståelsessummen, så fremkommer den gevinst eller det tab som skal beskattes. Den resterende del af anskaffelsessummen bliver betragtet som anskaffelsessummen på den beholdning investor har tilbage.⁴⁹ For illustration af hvorledes den gennemsnitlige anskaffelsessum opgøres henvises til afsnit 10.3.

⁴⁹ Aktieavancebeskatning, side 331-338

12. Investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen

Virksomhedsskatteordningen kan anvendes af fysiske personer som driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Hvis en person er medejer af et interessentskab, så kan det vælges uafhængigt af de øvrige interessenter om man ønsker, at anvende virksomhedsskatteordningen.

Vælger en person at anvende virksomhedsskatteordningen kan denne ordning anvendes på indtægter og udgifter som har relation til den selvstændige virksomhed, det vil sige at lønindkomst ikke kan medregnes i virksomhedsskatteordningen.⁵⁰ Det skal altså være indtægter og udgifter som kan henføres til den erhvervsmæssige virksomhed for, at disse kan medregnes ved opgørelsen.

Virksomhedsskatteordningen bygger på en sondring mellem kapitalafkast og det øvrige virksomhedsoverskud. Kapitalafkastet er den del af virksomhedens overskud som anses for værende et afkast af den investerede kapital. Dette kapitalafkast opgøres hvert år som en fastsat procentdel af kapitalafkastgrundlaget og beskattes som kapitalindkomst. Det øvrige virksomhedsoverskud beskattes som personlig indkomst.⁵¹

At der beregnes dette kapitalafkast som så beskattes som kapitalindkomst i stedet for som personlig indkomst er for, at give en form for godtgørelse for de midler som ejeren har indestående i den selvstændige virksomhed, da disse midler principielt kunne have været anvendt til investering i noget andet og dermed have givet et afkast. Dette godtgøres så ved at lade kapitalafkastet beskattes som kapitalindkomst, som beskattes lavere end den personlige indkomst.

Virksomhedsskatteordningen indeholder desuden muligheden for resultatudjævning, da den del af virksomhedens overskud, som ikke hæves ud kun bliver beskattet med en foreløbig skat som svarer til selskabsskatteprocenten. Dette såkaldte opsparede virksomhedsoverskud bliver så først endelig beskattet den dag ejeren hæver overskuddet ud af virksomheden eller virksomheden ophører. Når det opsparede virksomhedsoverskud medregnes til endelig beskatning i den personlige indkomst, så godskrives ejeren den tidligere betalte foreløbige skat.⁵²

⁵⁰ Ligningsvejledningen for erhvervsdrivende 2008, E.G.2.1 og E.G.2.1.1

⁵¹ Lærebog om indkomstskat, side 184

⁵² Lærebog om indkomstskat, side 184

Virksomhedsskatteordningen kan derfor være en fordel at anvende, hvis man har en svingende indtjening, således man kan benytte reglerne omkring resultatudjævning. Men det kan også være en fordel, såfremt man ikke bruger alle de penge som man tjener i sin virksomhed og dermed ikke har brug for, at hæve hele virksomhedsoverskuddet ud af virksomheden. På denne måde kan skatten udskydes og selv om skatten i sidste ende skal betales, når virksomheden ophører eller pengene på et tidspunkt hæves ud af virksomheden, så vil det være attraktivt, at udskyde så stor en del af skatten som muligt.

12.1 Hvilke investeringsforeningsbeviser må indgå i virksomhedsskatteordningen

Udgangspunktet i virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2 er at den skattepligtige kun kan medtage aktier og investeringsforeningsbeviser, omfattet af aktieavancebeskatningsloven, i virksomhedsskatteordningen, såfremt der drives næring med disse aktiver.⁵³ Investering i værdipapirer som ikke kan indgå i virksomhedsskatteordningen betragtes som en privat hævning og skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og som tidligere beskrevet vil dette medføre at der sker beskatning i den personlige indkomst.

Det fremgår dog af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2 at aktier og investeringsforeningsbeviser kan indgå i virksomhedsskatteordningen, hvis de er udstedt af et investeringsselskab og altså er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19. Denne mulighed i virksomhedsskatteordningen er forholdsvis ny og blev vedtaget med virkning fra og med indkomståret 2005.⁵⁴

Med ændringen i 2005 er der således åbnet op for muligheden for, at investere virksomhedens midler i investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen, når der investeres i investeringsforeningsbeviser efter aktieavancebeskatningslovens § 19. Det vil sige at der skal være tale om akkumulerende investeringsforeningsbeviser og udloddende investeringsforeningsbeviser kan derfor stadig ikke ejes inde i virksomhedsskatteordningen.

Muligheden for at investere penge i virksomhedsskatteordningen for at disse skal give et afkast er dermed blevet større, da det tidligere har været begrænset til enten obligationer eller en højrentekonto. Det har ikke været muligt at investere virksomhedens midler i aktier og i dag må

⁵³ Ligningsvejledningen for erhvervsdrivende 2008, E.G.2.1.5

⁵⁴ Ligningsvejledningen for erhvervsdrivende 2008, E.G.2.1.5

man stadig ikke investere penge i virksomhedsskatteordningen i aktier. Dog har de nye regler omkring investering i investeringsforeningsbeviser efter aktieavancebeskatningsloven åbnet en mulighed for, at man alligevel godt kan investere virksomhedens midler i aktier. For selv om man ikke må investere direkte i aktier selv, så er det fuldt lovligt at investere igennem et investeringsselskab og på den måde alligevel have investeret virksomhedens frie midler i aktier.

De investeringsforeningsbeviser som er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 er de investeringsforeninger, som kan defineres som værende et investeringsselskab jf. afsnit 9.1. Når der investeres i sådanne investeringsforeningsbeviser, så skal gevinster og tab medregnes ved opgørelsen af virksomhedens overskud. Den skattemæssige behandling af investering i investeringsforeningsbeviser i akkumulerende investeringsforeningsbeviser omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19 er beskrevet tidligere i opgaven og også når virksomhedsskatteordningen anvendes skal gevinster og tab opgøres efter lagerprincippet. Således skal årets realiserede og urealiserede gevinster og tab opgøres hvert år og medregnes ved opgørelsen af virksomhedsoverskuddet.

Som beskrevet så skal virksomhedsoverskud som opgøres efter reglerne om anvendelsen af virksomhedsskatteordningen medregnes til den skattepligtiges personlige indkomst, jf. virksomhedsskatteovens § 10, dog med undtagelse af det tidlige omtalte kapitalafkast. Dette medfører at gevinster og tab på investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen beskattes som personlig indkomst, hvorimod de jf. de tidligere beskrevne regler omkring beskatning af gevinster og tab på investeringsforeningsbeviser i investeringsselskaber vil blive beskattet som kapitalindkomst såfremt de ikke indgik i virksomhedsskatteordningen.

12.2 Betydning for investor

Spørgsmålet er så hvad det har af betydning for den enkelte investor, at der i dag er mulighed for at investere i investeringsforeningsbeviser via virksomhedsskatteordningen og det dermed ikke længere er nødvendigt at hæve pengene ud privat for at foretage investeringer i investeringsforeningsbeviser i privatregi.

Før reglerne blev ændret i 2005 var det, som beskrevet, ikke muligt på nogen måde, at investere i aktier inden for virksomhedsskatteordningen. Ønskede man dengang at investere pengene for, at

disse skulle give et afkast, så måtte dette gøres ved køb af obligationer eller ved aftale om en højrentekonto. De nye regler har altså åbnet op for, at der godt kan investeres i aktier når det sker via en investeringsforening og investeringsforeningen er omfattet af reglerne i aktieavancebeskatningsloven § 19. Det er derfor vigtigt at investor husker at være opmærksom på at det kun er visse investeringsforeningsbeviser som man må eje i virksomhedsskatteordningen.

Med muligheden for at lave investeringer via en investeringsforening har det givet den enkelte investor som anvender virksomhedsskatteordningen mulighed for, at opnå et endnu højere afkast af de midler han investere. Aktier er kendt for at give et højere afkast end obligationer og derved kan investor få endnu mere ud af de investeringer han laver, såfremt han investere dem i aktieafdelinger. Der er dog også en større risiko ved at investere sine midler i aktier, men med investering via en investeringsforening så har man muligheden for at vælge en blanding mellem obligationer og aktier, således risikoen bliver spredt.⁵⁵ Reglerne som giver mulighed for investering i akkumulerende investeringsforeninger, som defineres som værende et investerings-selskab giver altså investor mulighed for et højere afkast.

Som tidligere nævnt så skal der ske beskatning efter lagerprincippet og når der er tale om investeringer i virksomhedsskatteordningen, så bliver disse beskattet som personlig indkomst. Det er tidligere beskrevet i afsnit 11.1.1 at der sker beskatning som kapitalindkomst, når det gælder personer. Det vil altså sige, at der er forskel i hvorledes gevinster og tab beskattes alt efter om det er investeringer inden for virksomhedsskatteordningen eller uden for virksomhedsskatteordningen. Det kan derfor umiddelbart virke som om, at der ikke er nogen fordel ved at investere midlerne inde i virksomhedsskatteordningen, da gevinster herved vil blive beskattet hårdere end hvis gevinsten var opnået i privatregi og omvendt med et tab så ville det være bedre skattemæssigt om dette tab blev beskattet inden for virksomhedsskatteordningen end uden for. Derfor kan der stilles spørgsmålstejn ved, hvori fordelene så skulle ligge, da udgangspunktet må være at det på ingen måde kan være en fordel at blive beskattet langt hårdere.

Fordelen ved alligevel at investere inden for virksomhedsskatteordningen og ikke hæve pengene ud til privat for at investere dem der er, at der ved at bevare midlerne inden for virksomhedsskatteordningen vil være langt flere likvide midler til rådighed for investering og dermed vil den investerede kapital kunne være større. Dette skyldes de specielle regler omkring opsparet overskud, som der er når virksomhedsskatteordningen anvendes. Når der hæves penge ud af en

⁵⁵ Brochure Danske Fund – Mulighed for højere afkast af midler under virksomhedsskatteordningen

virksomhed så betales der fuld skat, hvilket vil sige at indkomsten beskattes som personlig indkomst. Hæves pengene ikke ud af virksomheden og anvendes virksomhedsskatteordningen, så sker der beskatning af dette opsparede overskud med en foreløbig skat på 25 procent. Hvis man illustrere dette med et taleksempel vil det sige, at såfremt en investor skulle hæve kr. 100.000 ud af virksomhedsskatteordningen, så skal han betale ca. 62 procent i skat, da det forudsættes han betaler topskat, det vil altså sige at investor har kr. 38.000 tilbage til at investere i investeringsforeningsbeviser i privatregi. Vælges det i stedet for at bevare pengene i virksomhedsskatteordningen for at investere dem der, så sker der beskatning med en foreløbig skat på 25 procent og dermed vil der altså være kr. 75.000 tilbage til investering. Fordelen er derfor for investor at når pengene bevares i virksomhedsskatteordningen og investeres der, så er der flere midler som kan investeres, da der endnu ikke er betalt fuld skat af pengene.

Når der er flere midler til rådighed for investering er fordelene, at man på den måde også kan tjene flere penge ved at foretage investeringer. Så selv om de kr. 100.000 i ovenstående eksempel i sidste ende vil blive beskattet med 62 procent, så giver det mulighed for et langt større afkast at man beholder dem inde i virksomheden. Såfremt det er den samme investering der foretages og det blot er størrelsen af investeringen som er forskellig, så vil det være således, at hvis eksempelvis afkastet er på 6 procent, så vil der ved investeringen ifølge ovenstående eksempel være en gevinst på kr. 4.500 når investeringsforeningerne er foretaget inden for virksomhedsordningen med en investering på kr. 75.000. Investeres de kr. 38.000 i privatregi med samme afkast, så vil afkastet være på kr. 2.280. Gevinsten vil altså være kr. 2.220 større og dermed næsten dobbelt så stor, når investeringen foretages inden for virksomhedsskatteordningen og på den måde får investor mere ud af sine investeringer.

Det afkast der er, vil så som tidligere beskrevet blive beskattet som personlig indkomst, når investeringen nu sker inden for virksomhedsskatteordningen, men da afkastet også som udgangspunkt forudsat at der er tale om gevinster og ikke tab, vil være langt større end det ville have været såfremt pengene var investeret uden for virksomhedsskatteordningen, så opvejes denne ulempe omkring beskatningen af gevinster ved at afkastet er det større, således det netto efter skat vil give mere til investor end det vil have gjort såfremt der var investeret i privatregi.

Såfremt investeringen i de akkumulerende investeringsforeningsbeviser giver et tab, så vil det medføre at tabet giver større fradragseffekt, når investeringen er foretaget i virksomhedsskatteordningen på grund af den forskellige beskatning af personlig indkomst og kapital-

indkomst. Men ligesom et afkast vil være større ved investeringen inde i virksomhedsskatteordningen, så vil det tilsvarende gælde at et tab dermed også vil være tilsvarende større når det er en investering i virksomhedsskatteordningen, da det som vist ovenstående vil betyde at der laves en større investering.

Når der sker beskatning efter lagerprincippet så medfører dette som tidligere beskrevet, at der sker beskatning løbende uanset om gevinster og tab er realiseret eller ej. En ulempe ved at det kun må være investeringsforeningsbeviser som er lagerbeskattet som må indgå i virksomhedsskatteordningen er derfor, at investor skal betale skat løbende selv om han reelt ikke har realiseret en gevinst. Dette gør at der skal være likvide midler til rådighed for også at betale denne skat løbende, men med udgangspunkt i at der er midler til rådighed for investering, så må man også forudsætte at der investor har midler til at betale skatten. Men det vil være en overvejelse som investor skal have i betragtning, når han ser på hvor meget han kan investere. Men for akkumulerende investeringsforeningsbeviser så gælder dette dog uanset, om investeringen er foretaget inden for virksomhedsskatteordningen eller den er foretaget uden for virksomhedsskatteordningen.

13. Konklusion

Ved udarbejdelsen af denne opgave er det kort konstateret, at der i Danmark blev indført en ny aktieavancebeskatningslov pr. 1. januar 2006. Denne nye lov har gjort anvendelsen af loven mere overskuelig, da loven er blevet inddelt mere i emner alt efter, hvilke typer af værdipapirer det vedrører mv.

Der er behandlet to typer af investeringsforeningsbeviser i opgaven, disse er udloddende investeringsforeningsbeviser og akkumulerende investeringsforeningsbeviser. Forskellen ved at investere i udloddende og akkumulerende investeringsforeningsbeviser er blandt andet, at de udloddende investeringsforeninger hvert år foretager udlodning til investorerne og det gør de akkumulerende investeringsforeninger ikke. De anvender i stedet for dette afkast til geninvestering.

Det kan konkluderes at der er en stor forskel i hvorledes de to typer af investeringsforeningsbeviser beskattes, da gevinster og tab skal opgøres forskelligt. Gevinster og tab i en udloddende investeringsforening bliver først beskattet den dag det realiseres, hvorimod gevinster og tab på akkumulerende investeringsforeninger skal opgøres efter lagerprincippet, hvilket medfører at gevinster og tab skal opgøres hvert år uanset om disse er realiseret eller ej. Konklusionen af dette er derfor, at det likviditetsmæssigt kan være hårdere for investor at investere i akkumulerende investeringsforeningsbeviser, da investor skal betale skat af en gevinst løbende selv om denne gevinst ikke er realiseret.

Beskatningen af de udloddende investeringsforeningsbeviser skal opdeles i selve udlodningen og i en gevinst eller et tab. Udlodningen bliver beskattet enten som kapitalindkomst, aktieindkomst eller skattefri indkomst, hvilken en af disse der skal beskattes efter afhænger af de underliggende aktiver, således er princippet at det ikke for investor giver nogen forskel om han selv investere direkte eller om han investerer via en investeringsforening.

Efter udarbejdelsen af opgaven kan det konstateres, at de udloddende investeringsforeningsbeviser skal opdeles i henholdsvis aktiebaserede udloddende investeringsforeningsbeviser og andre udloddende investeringsforeningsbeviser. Når en udloddende investeringsforening kan defineres som værende aktiebaseret så skal gevinster medregnes til aktieindkomsten, såfremt investeringsforeningen har valgt at der skal ske beskatning efter aktieavancebeskatningslovens

regler om almindelige aktier. Et tab kan modregnes i udbytter, gevinster og afståelsessummer som vedrører børsnoterede aktier efter aktieavancebeskatningslovens regler om almindelige aktier. Kan et sådant tab ikke indeholdes i det pågældende indkomstår, så kan det fremføres til senere modregning. Har investeringsforeningen ikke valgt dette så vil gevinster skulle beskattes som kapitalindkomst og tab vil ej kunne fradrages.

Når en udloddende investeringsforening ikke kan defineres som værende aktiebaseret, så skal der beskattes efter reglerne om andre udloddende investeringsforeninger og her skal gevinster beskattes som kapitalindkomst og tab kan kun fradrages, hvis det er udenlandske investeringer.

Beskatning af de akkumulerende investeringsforeningsbeviser afhænger af om investeringsforeningen kan defineres som et investeringsselskab, hvilket de fleste akkumulerende investeringsforeninger i praksis er defineret som. Såvel gevinster som tab på akkumulerende investeringsforeningsbeviser i et investeringsselskab beskattes som kapitalindkomst. Gevinster i øvrige investeringsforeningsbeviser i akkumulerende investeringsforeninger skal beskattes som aktieindkomst og et tab kan fradrages i udbytter, gevinster og afståelsessummer vedrørende børsnoterede aktier.

Konklusionen ved udarbejdelsen af opgaven er, at når en gevinst eller tab beskattes som kapitalindkomst så afhænger det af investors øvrige indkomstforhold hvordan skatteeffekten bliver, da det giver en forskel ved skatteberegningen om investor har en positiv eller negativ nettokapitalindkomst. Således kan det konkluderes at to investorer ikke nødvendigvis vil have den samme skattemæssige påvirkning af en gevinst eller et tab. Det gælder dog også ved aktieindkomst at to investorer ikke nødvendigvis beskattes ens, da beskatningen heraf afhænger af hvor stor aktieindkomsten er.

En del af denne opgaves formål var at undersøge, hvilke investeringsforeningsbeviser der må ejes i virksomhedsskatteordningen og hvilken betydning dette har for investor. Efter udarbejdelsen af opgaven kan det konkluderes at investeringsforeningsbeviser kun må indgå i virksomhedsskatteordningen såfremt disse er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 19, hvilket vil sige at der skal være tale om en akkumulerende investeringsforening som kan defineres som investeringsselskab. Alle andre typer af investeringsforeningsbeviser må ikke indgå i virksomhedsskatteordningen.

Ved udarbejdelsen af opgaven er det konstateret at gevinster og tab på investeringsforeningsbeviser under virksomhedsskatteordningen bliver beskattet som personlig indkomst, hvorimod de samme investeringsforeningsbeviser såfremt de ikke blev medtaget under virksomhedsskatteordningen ville blive beskattet som kapitalindkomst. Det kan derfor konkluderes at beskatningen af gevinster og tab er større når investeringerne er foretaget i virksomhedsskatteordningen.

Betydningen for investor af at der nu er mulighed for, at investere i investeringsforeningsbeviser i virksomhedsskatteordningen er primært, at investor ved at bevare de likvide midler inde i virksomhedsskatteordningen har mulighed for at lave større investeringer og dermed øge afkastet. Når pengene hæves ud af virksomhedsskatteordningen så beskattes de som personlig indkomst, hvilket vil sige at der vil være ca. 38 procent tilbage netto, som investor kan investere. Men når midlerne blive i virksomheden beskattes de kun foreløbigt og der vil derfor være 75 procent tilbage efter skat, som kan investeres. Konklusionen er derfor at denne store forskel har betydning for investor, da afkastet af investeringer kan blive næsten dobbelt så store.

Uanset forskellen i beskatningen som personlig indkomst og kapitalindkomst, så er konklusionen at det større afkast som investeringerne giver inde i virksomhedsskatteordningen opvejer, at afkastet bliver beskattet hårdere når det er optjent i virksomhedsskatteordningen. Det må derfor konkluderes at de nye regler er en fordel for den enkelte investor.

14. Litteraturliste

Bøger:

- Lærebog om indkomstskat af Aage Michelsen, Steen Askholt, Jane Bolander og John Engsig, 12. udgave, 2007, Jurist- og Økonomforbundets Forlag
- Aktieavancebeskatning af Erik Banner-Voigt, Preben Underbjerg Poulsen og Søren Rasmussen, 2. udgave/1. oplag, 2006, Forlaget Thomson A/S

Hjemmesider:

- www.penge.dk – investeringsguide af Martin Wex (www.penge.dk/cm/1.1165?theme=1.562)
- www.skat.dk – satser og beløbsgrænser 2007 + 2008 (www.skat.dk/SKAT.aspx?oId=1549830)
- www.skm.dk – Redegørelse fra arbejdsgruppen til gennemgang af aktieavancebeskatningsloven, betænkning 1392, september 2000 (www.skm.dk/public/dokumenter/publikationer/aktie/aktie2.pdf)
- www.danskefund.dk – brochure: Mulighed for højre afkast af midler under virksomheds-skatteordningen, november 2007, Danske Capital (www.danskefund.dk/pdf/DAF_VSObrochure.pdf)

Vejledninger:

- Ligningsvejledningen; Erhvervsdrivende 2008-1

Love:

- Aktieavancebeskatningsloven – LBK nr. 1274 af 31/10 2007
- Personskatteloven – LBK nr. 959 af 19/9 2006
- Ligningsloven – LBK nr. 1061 af 24/10 2006
- Kildeskatteloven – LBK nr. 1086 af 14/11 2005
- Virksomhedsskatteloven – LBK nr. 1075 af 10/9 2007